

Byla C-87/22**Prašymas priimti prejudicinį sprendimą****Gavimo data:**

2022 m. vasario 9 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:*Landesgericht Korneuburg* (Austrija)**Nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:**

2022 m. sausio 4 d.

Apeliantas:

TT

Kita apeliacinio proceso šalis:

AK

<...>

AUSTRIJOS RESPUBLIKA**LANDESGERICHT KORNEUBURG**

Landesgericht Korneuburg (Kornoiburgo apygardos teismas), nagrinėjantis bylą apeliacine tvarka, <...> nepilnamečių vaikų 1) V*** T*** ir 2) M*** T***, abu gimę 20** m. ** mėn. ** d., globos byloje, išnagrinėjęs tėvo <...> T** T*, <...> apeliacinį skundą dėl 2021 m. lapkričio 2 d. *Bezirksgericht Bruck an der Leitha* (Bruko prie Leitos apylinkės teismas) nutarties, <...>

nutarė:

I. Pagal SESV 267 straipsnį pateikti Europos Sąjungos Teisingumo Teismui tokius klausimus prejudiciniam sprendimui priimti:

1. Ar 2003 m. lapkričio 27 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 2201/2003 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų, susijusių su santuoka ir tėvų pareigomis, pripažinimo bei vykdymo, panaikinančio Reglamentą (EB) Nr. 1347/2000 (OL L 338, 2003, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 6 t., p. 243), 15 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad valstybei

narei, turinčiai jurisdikciją nagrinėti bylą iš esmės, manančiai, kad kitos valstybės narės, su kuria vaiką sieja konkretus ryšys, teismas būtų tinkamesnis nagrinėti bylą ar kurią nors konkrečią jos dalį, leistina prašyti kitos valstybės narės teismą prisiimti jurisdikciją ir tuomet, kai ta kita valstybė narė yra valstybė narė, kuri tapo vaiko nuolatine gyvenamąja vieta po neteisėto išvežimo?

2. Jei į pirmąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai:

Ar 2003 m. lapkričio 27 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 2201/2003 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų, susijusių su santuoka ir tėvų pareigomis, pripažinimo bei vykdymo, panaikinančio Reglamentą (EB) Nr. 1347/2000 (OL L 338, 2003, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 6 t., p. 243), 15 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad jame nurodyti jurisdikcijos perdavimo kriterijai yra apibrėžti baigtinai ir kad jokie kiti kriterijai, atsižvelgiant į pradėtą procedūrą pagal 1980 m. spalio 25 d. Hagos konvencijos dėl tarptautinio vaikų grobimo civilinių aspektų 8 straipsnio f punktą, nebūtini?

<...>

MOTYVAI:

V*** ir M*** yra nesantuokiniai <...> A*** K*** ir <...> T*** T*** vaikai. Tėvai ir vaikai yra Slovakijos piliečiai. Vaikai gimė Slovakijoje. Pagal Slovakijos teisę vaikų globa nustatyta abiem tėvams.

Tėvas verčiasi savarankiška veikla Bratislavoje. Motina dirba farmacininke taip pat Bratislavoje. Gimę abu vaikai iš pradžių su tėvais gyveno Slovakijoje, o 2014 m. pavasarį persikraustė į Austriją.

2014 m. abu vaikai maždaug pusantro mėnesio lankė vaikų lopšelį, po to dvejus metus – vaikų darželį Hainburge prie Dunojaus (Austrija). Nuo 2017 m. abu vaikai lanko mokyklą Bratislavoje. Prieš pamokas juos iš gyvenamosios vietos Austrijoje automobiliu nuveždavo į mokyklą Bratislavoje, o po pamokų priežiūros vienas iš tėvų juos paimdavo ir parsiveždavo namo į Austriją. Ten vaikai ruošdavosi rytojaus pamokoms, žaisdavo, vėliau, kartu su tėvais pavalgę, apie 20:00 val. eidavo miegoti.

Vokiečių kalba vaikai žino tik kelis žodžius. Jų gimtoji kalba yra slovakų, su tėvais ir seneliais jie kalba slovakiškai.

2020 m. sausį tėvai pradėjo gyventi skyrium. Nuo 2020 m. liepos vaikai su motina gyvena Bratislavoje.

Be tuo tarpu *Okresny Sud Bratislava I* (Bratislavos I apylinkės teismas) <...> pagal Hagos konvencijos 8 straipsnio f punktą pateikto gražinimo prašymo, tėvas

kartu kreipėsi į pirmosios instancijos teismą su prašymu abiejų vaikų globos teises suteikti jam vienam, alternatyviai – nustatyti jam pagrindinę vaikų priežiūrą paliekant bendrą globą bei perduoti jam vienam laikinos globos teises tol, kol bus baigta byla dėl globos; savo prašymą jis iš esmės grindė tuo, kad motina, neteisėtai išveždama vaikus iš Austrijos į Slovakiją, pakenkė jų interesams. Tėvas teigia, kad ji išplėšė vaikus iš jų socialinės aplinkos. Motina, jo manymu, siekia trukdyti jam bendrauti su vaikais.

Motina nesutiko su tėvo pateiktais prašymais dėl globos ir pareiškė *Bezirksgericht Bruck an der Leitha* tarptautinės jurisdikcijos neturėjimu grindžiamą prieštaravimą, iš esmės teigdama, kad vaikų nuolatinė gyvenamoji vieta visą laiką buvo Slovakijos Respublikoje. Jie ten lankė mokyklą, lankėsi pas gydytojus, leido laisvalaikį, o į namus Hainburge prie Dunojaus grįždavo tik pavalgyti ir pernaktuoti, taigi, nebuvo socialiai integruoti.

2021 m. sausio 4 d. nutartimi *Bezirksgericht Bruck an der Leitha* atmetė tėvo prašymą dėl globos ir prašymą perduoti jam laikinos globos teises, nutartį motyvuodamas tuo, kad neturi tarptautinės jurisdikcijos <...>.

2021 m. vasario 23 d. apeliacinės instancijos teismo *Landesgericht Korneuburg* nutartimi <...> tėvo pareikštas apeliacinis skundas buvo patenkintas ir apskūsta nutartis pakeista atmetant motinos prieštaravimą, grindžiamą tarptautinės jurisdikcijos neturėjimu.

Šią apeliacinės instancijos teismo nutartį motina apskundė ypatinguoju kasaciniu skundu, kurį *Oberster Gerichtshof* (Aukščiausiasis Teismas) atmetė 2021 m. birželio 23 d. nutartimi <...>, palikdamas galioti apeliacinės instancijos teismo nutartį.

2021 m. rugsėjo 23 d. motina *Bezirksgericht Bruck an der Leitha* pagal 2003 m. lapkričio 27 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 2201/2003 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų, susijusių su santuoka ir tėvų pareigomis, pripažinimo bei vykdymo, panaikinančio Reglamentą (EB) Nr. 1347/2000, 15 straipsnio 1 dalies b punktą ir 2 dalies a punktą pateikė prašymą kreiptis į Slovakijos Respublikos teismą su prašymu priimti jurisdikciją pagal šio reglamento 15 straipsnio 5 dalį arba pagal reglamento 15 straipsnio 1 dalies b punktą ir 2 dalies b punktą pateikti prašymą *ex officio* <...>, nes, be bylos dėl gražinimo pagal Hagos konvenciją *Okresny Sud Bratislava I* <...> ir *Okresny Sud Bratislava V* <...>, kituose Slovakijos Respublikos teismuose nagrinėjamos kelios bylos, pradėtos ir pagal tėvo, ir pagal motinos prašymus, šie teismai jau yra surinkę nemažai įrodymų ir todėl Slovakijos Respublikos teismai yra tinkamesni priimti sprendimą dėl tėvų pareigų abiejų vaikų atžvilgiu.

Tėvas nesutiko su motinos prašymu, iš esmės pareiškdamas, kad jurisdikcijos perdavimas pagal 2003 m. lapkričio 27 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 2201/2003 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų, susijusių su santuoka ir tėvų pareigomis, pripažinimo bei vykdymo, panaikinančio Reglamentą (EB)

Nr. 1347/2000, 15 straipsnį gali būti taikomas tik išimtiniais atvejais ir bet kuriuo atveju jis negali būti taikomas tada, kai valstybės narės teismai, kurie turėtų priimti jurisdikciją, nagrinėja bylą dėl gražinimo pagal Hagos konvenciją.

Nutartimi (ji šiuo metu apskūsta) *Bezirksgericht Bruck an der Leitha* pagal 2003 m. lapkričio 27 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 2201/2003 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų, susijusių su santuoka ir tėvų pareigomis, pripažinimo bei vykdymo, panaikinančio Reglamentą (EB) Nr. 1347/2000, 15 straipsnio 1 dalies b punktą paprašė *Okresny Sud Bratislava V*, įsiteisėjus šiai apskūstai nutarčiai, teismo sprendimo forma priimti jurisdikciją nagrinėti bylą dėl abiejų vaikų globos ir dėl tėvo bendravimo su savo vaikais teisių. Jis rėmėsi tuo, kad Slovakijos Respublikos teismai yra tinkamesni priimti sprendimą dėl tėvų pareigų ir bendravimo teisių su abiem vaikais atsižvelgiant į tai, jog abu vaikai yra Slovakijos Respublikos piliečiai, nuo 2020 m. liepos su motina gyvena Bratislavoje ir nėra socialiai integruoti Austrijoje. *Okresny Sud Bratislava V* jau yra priėmęs kelis įsiteisėjusius sprendimus dėl tėvo bendravimo su abiem vaikais teisių. Nagrinėti bylą Austrijos teisme būtų sudėtinga, nes ir Austrijos vaikų ir jaunimo reikalų tarnybos, atlikdamos tyrimus, ir jau paskirti vaikų psichologai ekspertai visus interviu ir duomenų rinkimą turėtų atlikti pasitelkę teisme prisiekusį vertėją, o tai ne tik daug kainuotų ir užimtų daug laiko, bet ir baigtusi tuo, kad dėl vertimo galbūt būtų prarasta arba netiksliai perteikta dalis informacijos iš pokalbių.

Dėl šios nutarties tėvas padavė apeliacinį skundą, grindžiamą neteisingu teisiniu vertinimu, ir prašė pakeisti skundžiamą nutartį pripažįstant, kad motinos prašymas pagal 2003 m. lapkričio 27 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 2201/2003 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų, susijusių su santuoka ir tėvų pareigomis, pripažinimo bei vykdymo, panaikinančio Reglamentą (EB) Nr. 1347/2000, 15 straipsnio 1 dalį perduoti bylą *Okresny Sud Bratislava V* turi būti atmestas; alternatyviai jis prašo skundžiamą nutartį panaikinti jokia kitu sprendimu jos nepakeičiant arba gražinti bylą pirmosios instancijos teismui papildyti ir priimti naują sprendimą.

Motina prašo apeliacinio skundo nepatenkinti. Ji taip pat prašo kreiptis į Europos Sąjungos Teisingumo Teismą su prašymu dėl 2003 m. lapkričio 27 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 2201/2003 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų, susijusių su santuoka ir tėvų pareigomis, pripažinimo bei vykdymo, panaikinančio Reglamentą (EB) Nr. 1347/2000, 15 straipsnio išaiškinimo.

Bylą apeliacine tvarka nagrinėjančio *Landesgericht Korneuburg* prašoma antroje instancijoje priimti sprendimą dėl motinos prašymo.

Dėl pirmojo prejudicinio klausimo:

1. Teisinis pagrindas:

2003 m. lapkričio 27 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 2201/2003 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų, susijusių su santuoka ir tėvų pareigomis, pripažinimo bei vykdymo, panaikinančio Reglamentą (EB) Nr. 1347/2000, 12 konstatuojamojoje dalyje nustatyta:

„Jurisdikcijos pagrindai, susiję su tėvų pareigomis, nustatyti šiame reglamente, yra suformuluoti kuo labiausiai atsižvelgiant į vaiko interesus, ypač į artumo kriterijų. Tai reiškia, kad jurisdikcija turėtų pirmiausiai priklausyti vaiko nuolatinės gyvenamosios vietos valstybei narei, išskyrus tam tikrus vaiko gyvenamosios vietos pakeitimo atvejus arba pagal tėvų pareigų turėtojų susitarimą“.

2003 m. lapkričio 27 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 2201/2003 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų, susijusių su santuoka ir tėvų pareigomis, pripažinimo bei vykdymo, panaikinančio Reglamentą (EB) Nr. 1347/2000, 13 konstatuojamojoje dalyje nustatyta:

„Vaiko labai šis reglamentas išimties tvarka ir tam tikromis sąlygomis leidžia jurisdikciją turinčiam teismui perduoti bylą kitos valstybės narės teismui, jei šis teismas yra geresnėje vietoje [jei šis teismas yra tinkamesnis] bylai nagrinėti. Tačiau šiuo atveju antrasis teismas neturėtų perduoti bylos trečiam teismui.“

2003 m. lapkričio 27 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 2201/2003 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų, susijusių su santuoka ir tėvų pareigomis, pripažinimo bei vykdymo, panaikinančio Reglamentą (EB) Nr. 1347/2000, 17 konstatuojamojoje dalyje nustatyta:

„Vaiko neteisėto išvežimo ar negrąžinimo atvejais <...> vaiko grąžinimas turėtų būti užtikrinamas nedelsiant ir šiuo tikslu turėtų ir toliau būti taikoma 1980 m. spalio 25 d. Hagos konvencija, papildoma šio reglamento, ypač 11 straipsnio, nuostatomis. Valstybės narės, į kurių arba kurioje vaikas buvo neteisėtai išvežtas ar negrąžintas, teismai turėtų galėti pasipriešinti [prieštarauti] jo grąžinimui konkrečiais tinkamai pateisinamais atvejais. Tačiau toks sprendimas galėtų būti pakeičiamas [turėtų būti galima tokį sprendimą pakeisti] paskesniu vaiko nuolatinės gyvenamosios vietos iki neteisėto išvežimo ar negrąžinimo valstybės narės teismo sprendimu. Jei tas sprendimas numatytų vaiko grąžinimą, grąžinimas turėtų įvykti be jokios specialios procedūros, reikalaujamos tam sprendimui pripažinti ir vykdyti valstybėje nareje, į kurių arba kurioje vaikas buvo neteisėtai išvežtas ar negrąžintas.“

2003 m. lapkričio 27 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 2201/2003 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų, susijusių su santuoka ir tėvų pareigomis, pripažinimo bei

vykdymo, panaikinančio Reglamentą (EB) Nr. 1347/2000, 15 straipsnyje nustatyta:

„Perdavimas teismui, geriau tinkančiam nagrinėti bylą

1. Išimties tvarka valstybės narės teismai, turintys jurisdikciją nagrinėti bylą iš esmės, manydami, kad kuris nors kitos valstybės narės, su kuria vaiką sieja konkretus ryšys, teismas būtų tinkamesnis nagrinėti bylą ar kurią nors konkrečią jos dalį, ir jei tai labiausiai atitinka vaiko interesus, gali:

a) sustabdyti atitinkamą bylą arba jos dalį ir paraginti šalis pateikti pareiškimą tos kitos valstybės narės teismui pagal šio straipsnio 4 dalį; arba

b) prašyti kitos valstybės narės teismą prisiimti jurisdikciją pagal šio straipsnio 5 dalį.

2. Šio straipsnio 1 dalis taikoma:

a) šalies prašymu; arba

b) paties teismo iniciatyva; arba

c) kitos valstybės narės, su kuria vaiką sieja konkretus ryšys, teismo prašymu pagal šio straipsnio 3 dalį.

Perdavimui paties teismo iniciatyva ar kitos valstybės narės teismo prašymu turi pritarti bent viena šalis.

3. Vaikas laikomas turinčiu konkretų ryšį su valstybe nare, kaip nurodyta šio straipsnio 1 dalyje, jei ta valstybė narė:

a) iškėlus bylą šio straipsnio 1 dalyje minėtame teisme, tapo vaiko nuolatine gyvenamąja vieta;

b) yra buvusi vaiko nuolatinė gyvenamoji vieta; arba

c) yra vaiko pilietybės vieta [valstybė]; arba

d) [vieno iš] tėvų pareigų turėtojų nuolatinė gyvenamoji vieta; arba

e) yra vieta, kurioje yra vaikui priklausantis turtas, ir byla yra susijusi su vaiko apsaugos priemonėmis, susijusiomis su šio turto administravimu, išsaugojimu ar perleidimu [disponavimu].

4. Valstybės narės teismai, turintys jurisdikciją nagrinėti bylą iš esmės, nustato terminą, per kurį tos kitos valstybės narės teismas perima bylą savo žinion [turi būti kreiptasi į kitos valstybės narės teismus] pagal šio straipsnio 1 dalį.

Jei teismai per tą laiką neperima bylos [jeigu per tą terminą į teismus nesikreipiama], teismas, kuriame buvo iškelta byla, toliau naudojasi jurisdikcija pagal 8–14 straipsnius.

5. Tos kitos valstybės narės teismai tais atvejais, kai dėl konkrečių bylos aplinkybių tai labiausiai atitinka vaiko interesus, per šešias savaites nuo bylos iškelimo juose pagal šio straipsnio 1 dalies a arba b punktą priima [gali prisiimti] jurisdikciją. Šiuo atveju teismas, kuriame pirmiausia buvo iškelta byla, atsisako jurisdikcijos.

Priešingu atveju teismas, kuriame pirmiausia buvo iškelta byla, toliau naudojasi jurisdikcija pagal 8–14 straipsnius.

6. Šio straipsnio tikslais teismai bendradarbiauja arba tiesiogiai, arba per centrinės institucijas, paskirtas pagal 53 straipsnį.“

Iki šiol Europos Sąjungos Teisingumo Teismas 2003 m. lapkričio 27 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 2201/2003 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų, susijusių su santuoka ir tėvų pareigomis, pripažinimo bei vykdymo, panaikinančio Reglamentą (EB) Nr. 1347/2000, 15 straipsnio 1 dalį aiškino taip, kad joje nustatyta specialios jurisdikcijos taisyklė, kuria nukrypstama nuo šio reglamento 8 straipsnio 1 dalyje įtvirtintos bendrosios jurisdikcijos taisyklės, todėl ji turi būti aiškinama siaurai ir perduoti bylą teismui, kuris yra tinkamesnis ją nagrinėti, galima tik išimties tvarka (2019 m. liepos 10 d. [nutarties] byloje C-530/18 24 ir kiti punktai).

Europos Sąjungos Teisingumo Teismas kol kas nėra atsakęs į klausimą, koks yra reglamento 15 straipsnio 1 dalies ir 10 straipsnio santykis. Iš esmės reglamento 10 straipsnis sustiprina kilmės valstybės narės, kurioje buvo vaiko nuolatinė gyvenamoji vieta prieš pagrobimą, teismų vaidmenį. Nukrypstant nuo bendrosios reglamento 8 straipsnio taisyklės, pagal *lex specialis* šie teismai išsaugo jurisdikciją nagrinėti visas po pagrobimo naujai pradėtas bylas, susijusias su tėvų pareigomis, tol, kol įvyksta vienas iš reglamento 10 straipsnyje nurodytų atvejų. Prieš tai negali būti pradėta jokių procedūrų dėl tėvų pareigų nei priimančioje valstybėje narėje, nei bet kurioje kitoje trečioje šalyje (C-403/09).

Kyla klausimas, ar tais atvejais, kai valstybė narė, į kurią pagal reglamento 15 straipsnio 1 dalies b punktą kreipiamasi su prašymu prisiimti jurisdikciją, kartu yra valstybė narė, kuri tuo tarpu po neteisėto pagrobimo tapo vaiko nuolatinė gyvenamąja vieta, jurisdikcija gali būti perduota šiai valstybei narei.

Šiuo atžvilgiu, viena vertus, galima laikyti nuomonės, kad jurisdikcijos perkėlimui prieštarauja tai, kad 2003 m. lapkričio 27 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 2201/2003 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų, susijusių su santuoka ir tėvų pareigomis, pripažinimo bei vykdymo, panaikinančio Reglamentą (EB) Nr. 1347/2000, 10 straipsnyje ir 11 straipsnyje detaliai reglamentuota sudėtinga jurisdikcijos klausimų sprendimo sistema su išsamiomis taisyklėmis, kurios orientuotos į tai, kad būtų užtikrinta kilmės valstybės narės jurisdikcija ir nesuteikta pagrobėjui jokių privalumų; todėl reglamento 15 straipsnis yra

nesuderinamas su šia koncepcija, ir reglamento 10 ir 11 straipsniai kaip *leges speciales* turi viršenybę prieš reglamento 15 straipsnį.

Kita vertus, galima laikytis nuomonės, kad vien pagal 2003 m. lapkričio 27 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 2201/2003 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų, susijusių su santuoka ir tėvų pareigomis, pripažinimo bei vykdymo, panaikinančio Reglamentą (EB) Nr. 1347/2000, 15 straipsnio formuluotę jurisdikciją leidžiama perduoti ir tuomet, kai pirmosios valstybės teismas jurisdikciją turi pagal reglamento 10, 11 arba 12 straipsnius, ir taip siekiama užtikrinti, kad ir šiais atvejais jurisdikcija galėtų būti įgyvendinama lanksčiai tam, kad būtų kuo geriau atsižvelgta į vaiko interesus. Be to, šiai teisinei nuomonei paremti gali būti pateiktas argumentas, kad iš jurisdikcijos taisyklių sistemos matyti, jog jurisdikcijos perdavimo taisyklė pagal reglamento 15 straipsnį pateikiama tik reglamento antrojo skirsnio, reglamentuojančio jurisdikciją, pabaigoje, taigi, gali būti taikoma visiems prieš šią nuostatą nurodytiems jurisdikcijos atvejams, o ne vien tik bendrajai reglamento 8 straipsnio jurisdikcijos taisyklei; antraip reglamento 15 straipsnyje numatyta jurisdikcijos perdavimo taisyklė būtų buvusi pateikta iš karto po reglamento 8 straipsnio.

Nacionalinės jurisprudencijos dėl 2003 m. lapkričio 27 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 2201/2003 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų, susijusių su santuoka ir tėvų pareigomis, pripažinimo bei vykdymo, panaikinančio Reglamentą (EB) Nr. 1347/2000, 10, 11 ir 12 straipsnių santykio su jo 15 straipsniu nėra.

Dėl antrojo prejudicinio klausimo:

Tam atvejui, jeigu po atsakymo į pirmąjį klausimą paaiškėtų, kad perduoti jurisdikciją leidžiama ir neteisėto išvežimo atvejais, kyla klausimas, ar tuomet vertinimą leidžiama atlikti tik pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo jurisprudencijoje iki šiol suformuluotus kriterijus ir sąlygas, t. y.:

- 1) turi būti vaiko ryšys su kita valstybe nare,
- 2) teismas, turintis jurisdikciją nagrinėti bylą iš esmės, turi manyti, kad šios kitos valstybės narės teismas yra tinkamesnis nagrinėti bylą, ir
- 3) jurisdikcijos perdavimas turi atitikti vaiko interesus (2019 m. liepos 10 d. Europos Sąjungos Teisingumo Teismo [nutartis] byloje C-530/18), ar reikia pasverti ir kitas aplinkybes, atsižvelgiant į neteisėto išvežimo pagal Hagos konvenciją ypatumus, ir, jeigu taip, kokios aplinkybės tai galėtų būti. Į šį klausimą Europos Sąjungos Teisingumo Teismas irgi kol kas nėra atsakęs.

Atsakymai į visus klausimus apeliacinės instancijos teismui yra reikalingi tam, kad jis galėtų priimti galutinį sprendimą dėl prašymo perduoti jurisdikciją nagrinėti šią globos bylą Slovakijos Respublikos teismams. Priklausomai nuo to, ar jurisdikciją pagal reglamento 15 straipsnį leidžiama perduoti ir tais atvejais, kai teismų, kurių prašoma perimti jurisdikciją, valstybė narė yra valstybė narė, kuri

tuo tarpu po neteisėto išvežimo tapo vaiko nuolatine gyvenamąja vieta, patenkinant motinos prašymą – įvertinus jurisdikcijos perdavimui reikšmingus kriterijus – reikės palikti galioti skundžiamą nutartį. Jeigu vis dėlto paaiškėtų, kad jurisdikcijos perduoti neleidžiama, skundžiamą nutartį reikės panaikinti, o motinos prašymą – atmesti.

<...>

2022 m. sausio 4 d., Kornoiburgas

<...>

DARBINIS VERTINMAS